

схціатъ мѣсецъ сѧ нарича и шестый, кога сѧ врои отъ Предтечево-то зачатіе. Предтеча сѧ е зачнхъ презъ Септемвриа мѣсеца въ бесплодната утроба Єлисаветина; Божіето Слово сѧ заченва презъ Марта въ безсеменната утроба на дѣва Маріа. Тогасъ было подиръ лѣтното равноденствіе, сирѣчь, когато свѣтлината на деньтъ сѧ смалава, а ноць-та расте; Сега е подиръ зимното равноденствіе, когато ноць-та намалава, а деньтъ расте. И прилично, какъ-тѣ забелѣзва Августинъ, като че е былъ єдинъ гласътъ на естество, и гласътъ Іоанновъ, който говори: „трѣбва той да расте, а азъ да сѧ смалавамъ.“(1) Когато умалава свѣтлината, тогасъ сѧ заченва Іоаннъ, вечерното свѣтило на законната свѣтостъ, който наистина сѧ смалава при дохожданието на невечерната свѣтина, коато тѣлесно е изгрѣла въ свѣта, сиречь при дохожданието на Исуса Христа, който за тѣй сѧ заченва, когато расте свѣтлината.

Єичкыты обстоятелства на днешното таинство сѧ чюдны, нъ найчюдното є самата Дѣва, коато є приела благовѣстіето: Дѣва, и Мати, и това най-повѣче є много прилично въ таинството, зацото такава трѣбваше да вѣде майката на такъвъ сынъ. Божіето слово станхъ онова, което не былъ, и останхъ такъвъ, какъвъ-то былъ, когато станхъ человекъ, и останхъ Богъ; и Маріа станхла онова, което не была, и остала такава, какъвато была, когато станхла Майка, и остала Дѣва какъ-то отъ първенъ. Божіето Слово станхъ сынъ безъ отца роденъ, и Маріа станхла Майка безъ мъжъ, и родила неискусомжно. Колко различни сѧ по междѸ си Богъ, и человекъ? нъ Богъ, като станхъ человекъ, не оставилъ при възприятіето на тѣлото Божіето естество; и колко различни сѧ Дѣва, и Майка? нъ дѣвата, като станхла майка не изгѣвила при матернето чревоношеніе дѣвственната слава. Колко преславно приобщеніе на двѣ естества, Божественно, и челевѣческо, които неслѣнно сѧ сѧ сзединили въ єдна ипостась! Божіето възприело свойствата на челевѣческото, и Богъ станхъ свѣршенъ человекъ; челевѣческото сѧ приобщило отъ свойствата на Божіето, и схціатъ человекъ станхъ свѣршенъ Богъ. Подобно, колко преславно приобщеніе на дѣвическа чистота, и матерне чревоношеніе, които страннолѣпно сѧ стеклы въ єдна жена! Дѣвството сзобщило на майката чистотата, коато трѣбвало да има єдна Божіа Май-

[1] Іоан. гл. 3. ст. 30.